

GLASILO KD "MEĐIMURJE" VELENJE

ŠTREKAR

Velenje, december 2015. leto 4./številk 11, ISSN: 2463-8048

Drage članice, dragi člani!

*Želimo Vam,
da bi hiša trdno stala,
da bi trta vino dala,
da bi črede se množile,
jablane težko nosile,
da bi stare pesmi peli,
da bi bili zdravi in veseli.*

*Predsednik in Upravni odbor
Kulturnega društva Međimurje Velenje*

Dragi naši Međimurci i člani Kulturnega društva Međimurje Velenje

Pak je leto koli, pak smo malo stareši, tak je fletno prešlo, kak bi svečo puhnul. Mi tu u Velenju, kak i drugi po svetu, nismo se mogli vognuti tomu, kaj se nebi postarali. Ako se obrnem nazaj v to naše 2015 leto, em ni bilo tak slabo, bar ne za nas šteri delamo v našem društvu. Puno toga lepoga smo napravili, nam se dosti toga zgodilo, tak da se nebremo pretožiti čez to leto. Ali jako malo vas je šteri ste probali i videli kak je bilo lepo na našem GRUNTU, na našem izletu, skupa z našimimi folklorasi i tamburasi, ali pak probali kaj so spekle i pripravile naše sokačice. Za se smo nekaj pripravili, kak na tržnici v centru Veleja, na Titekovem trgu, v Vili Bianca, ali pak v Knjižnici Veleje. Naš GRUNT pomali opravljamo, ka nam bo lepše, ka nam bo tak kak domaj. Naše boljše polovice so se dogovorile i sako tork dopodne vežbajo, ka bodo lepše. Pri telovežbi tak skekčejo i vzdihuvljejo, kak da bo jim bila zadnja vura. Ali zato bodo bolje zdrave. Naši folkorasi isto tak lepo vežbajo, samo saki mesec jih je meje. Z Nevo i Zdenko se dogovarjamo, kak dobiti mlade, ali nam nekak nejde skupa. I naši tamburasi lepo vežbajo, samo međimurske pesmi jim nikak nebredi ziti prek žic tamburic. Leno se isto trudi, ali lepše bi on rad popeval kak Zvonko Bogdan, samo on je ni Međimurec. Neznam, kak to da so si dečki dali sami ime KLINČECI, pak so sami mladi i nikaj dol viseči. Za popoldansko obrt, naj jim bo. Letos se prvi pot zbrala dramska grupa i zbrala si je da bodo pokazali kak so negda bili snoboki. Dobri so to

glumci, samo malo se teško napamet načijo kaj morajo govoriti. Neje to tak lefko kak zgledi, ali bi se bar Balaž moral potruditi i načiti. Ali smo sejedno pozvali Svetoga Martina, ka nam je krstil vino. Drugi velido, da je bilo jako lepo, makar nas je bilo samo 60, ali si smo se zivali na GRUNT, pojeli raco i mlince, dobro zatancali i rekli, da bi bilo dobro več pot tak napraviti. Peljali smo se na izlet v Lipik, v Slavonijo, bili smo i v Krapini, kam pemo drugo leto? Počeli smo malo i popevati prave naše međimurske pesmi. Teško je zbrati nekaj dobrih pevačov ka bi bil naš zbor. Neznam, zakaj nešteri, šteri znado dobro popevat, se bojido doiti na vežbe. Tak smo kak pravi Međimurci, zanamo puno govoriti i kritizirati, da pak je treba kaj sam napraviti, ali doiti na GRUNT, onda ga nas nigdi ne. Tak smo se prvipot zbrali ceh meštri, to so naši stareši moški člani, ali pak šteri hočejo doiti skupaj. Negda so govorili po Veleju, či bi društvo imelo svoj prostor de bi se zbirali, bi došli. I to smo napravili, pak jih sejedno ne. Čakajo jih tam šah, karte, list MEĐIMURJE, nekaj knjig, pak jih samo ne. Ve se saki prvi ponedeljek v mesecu ob 17. vuri zidemo, nekaj spijemo, poslušamo kakvo korisno predavanje, se dogovorimo, kaj je novega, pak idemo dimo. Negda so se naši starci zišli na potu pred hižami i pospominali se o marhi, cenami pajcekov, kak se oralo, da bo treba iti kositi ili pak štero drugo delo. Ve pak smo si tak postali stranski, saki svoj, ka se teško i pozdravimo da se zidemo. Zakaj se unda čudimo, da Slovenci žico postavljajo?

Zato dargi moji člani Kulturnega društva Međimurje i prijatelji društva, želim vam Vesel Božić i Srečno Novo leto.

Vaš predsednik Matija Blagus Đurkanov

Zlatko Kraljič - Međimurski umetnik

Tekst: Matija Blagus

Zlatko, rojen si v najsevernejšem kraju Hrvaške v Svetem Martinu na Muri, kje si tudi preživel prvih pet in dvajset let. Kako je tvoj rojstni kraj vplival na tvoje umetniško ustvarjanje?

Jaz sem eden od maloštevilnih od moje generacije, ki so rojeni doma. Gospod iz nujne pomoči, ki je bil poklican iz bolnišnice Čakovec je imel svoje mnenje, kdaj bom se jaz rodil, pa se je mal ustavil v gostilni v Štrukovcu, da se odžaja. No, ko je on pil sem se jaz že rodil, najbrž se mi je mudilo na ta svet. Normalno da mama ni dovolila da me peljejo v Čakovec in tako sem ostal doma. Na to sem zelo ponosen, ker sem zdaj čistokrvni martiščan. Moja vas je moja večna muza odkod črpam podlage za moje umetniško ustvarjanje, tako v slikarstvu kakor tudi v književnosti. Posebej me navdihuje reka Mura in murske gmajne, kje sem v mladosti visel po cele dneve.

Povej mi nekaj o Muri, zakaj je toliko prisotna v tvojih delih, zakaj te toliko fascinira?

Vedno pravim da je rojstni kraj, v mojem primeru Sv. Martin, kraj kjer sem preživel svojo mladost, večno zapisan v moji duši, nikoli se ga ne morem otresti ali ga izgubiti. Če ne drugo, se javlja v sanjah, me preganja, in na srečo so naše mladosti večinoma bile zelo lepe in nežne, zelo igrive in devične. Ne vem kaj bodo sanjali današnji otroci, ki so zrasli v mestu na betonu, mogoče velenjsko promenado, ha, ha. Kot otroci smo najlepše trenutke preživeli na gmajni in na obali Mure. Jaz sem imel srečo da mi je družbo delala i moja kravica Ruža, ha, ha... vse te slike iz mladosti se mi vrtijo v glavi, kot kakšen film...kopanja v Muri, ribičija, čudoviti pejzaži, razkošje zvokov, dišav... Z zdajšnjega kota mi zgleda kot da smo živeli v raju. No, zdaj ni težek zaključek zakaj je Mura prisotna toliko v mojih delih.

Ustvarjaš na likovnem področju, v slikarstvu, grafiki, risbi, ilustraciji, kiparstvu in na književnem področju, poeziji, kratki zgodbi, romanu, gledališki igri, esejistiki, in še kaj, kako uspeš to vse združiti in na vseh teh področjih delovati?

Odgovor je zelo enostaven, pač mi je Bog podaril takšne talente in tu si ne morem pomagati, ha, ha. Rezultati so takšni kakšni so, želim si biti skromen in delati v tihoti. To mi najbolj odgovarja. Pompoznost ni moj stil. Kako so murski pejzaži meni šepetali, tako jaz zdaj šepečem naprej. Ne želim pa zapraviti talentov ki so mi podarjeni. No, mogoče sem enega zapravil in to je glasba.

Kako na tvoje umetniško ustvarjanje gleda družina, imaš doma podporo in razumevanje?

V življenju sem velik delal, tudi fizično in mislim da sem si zaslužil časa da se posvetim samo umetnosti. Imam čudovito ženo in dva sinova in lahko rečem da me to pomirja da lahko delam. David končuje doktorat iz fizike na Oxfordu, Gregor počasi ekonomijo na Mariborski univerzi, tako da vse potuje svojimi tokovi. Pa tudi cela moja družina ima rada umetnost in tudi se ukvarja z njo. David tudi slika, Gregor isto, žena pa kipari v glini in včasih tudi piše.

To leto 2015 si velik delal i kar nekaj stvari izdal?

Ja, izdal sem tri zbirke pesmi v treh različnih založbah, Kralji smetišč, Globalizacija penetracija in Volčja tolpa. Pa tudi moja gledališka igra Fejst buk je bila postavljena na odrske deske in dobila zelo dobre kritike. V likovnem delu pa sem imel več različnih razstav kakor doma, tako v tujini. Tudi sem bil povabljen na različne mednarodne literarne festivale, kot tudi na simpozije in ostale prireditve. To leto je

Zlatko Kraljič

velik mojih pesmi končalo v zbornikih, tujih in domačih. Včasih me nastopi morijo, ker se nimam rad izpostavljati, ali vem da je to tudi del teh mojih umetniških zgodb.

To leto si tudi dobil zlato priznanje Javnega sklada za kulturo Republike Slovenije?

Že tretje leto zapovrstjo sem izbran med najboljše tujejezične avtorje v Sloveniji. Ta priznanja mi pomenijo velik, ker moje delo je tako, da včasih ne vem če se napisal genialno stvar ali pa največjo norost. To so mi včasih smernice da sem na pravih tirih.

Tvoj mednarodni festival sodobne poezije MURAKON se je dobro utrdil...

To je moj ljubljencek, in njega moram negovati. Na festival pozivam večinoma uveljavljene pisatelje, ki prihajajo iz različnih držav, predvsem pa moje literarne prijatelje ki jih srečujem na festivalih, tako da je vedno domača atmosfera. Festival se odvija na prostem, par metri od Mure, tako da je kulisa fantastična, pa pride tudi velik ljudi to pogledati, ne samo domačini več tudi iz drugih krajev. Zahvaljujem se občini Sv. Martin na Muri na pomoči in razumevanju, ker prvenstveno ona financira kompletni projekt.

Občina Sveti Martin na Muri ti je letos podelila javno občinsko priznanje za delovanje v kulturi?

Tega sem bil zelo vesel, so me presenetili. Jaz živim večinoma v Velenju, letno nekaj časa v Martinu, samo ko pridem želim pomagati lokalni skupnosti v kulturnih projektih ali pa ustvariti kaj novega. Moje počitnice v Martinu so vedno delovne. Moram pa povedati da mi je to v veliko veselje, posebej če občutim da drugi dobivajo inspiracijo po mojem vzoru in se začnejo ukvarjati z umetnostjo. Dal bi poudarek na mlade. Mlade pa imam zelo rad in sem vedno pripravljen pomagati.

Še eno nagrado si letos dobil, eno zelo pomembno...

Ostanimo skromni. Nagrade včasih zavajajo. Nastaja napuh in aroganca. Jaz pa si ne želim tega. Kot sem prej povedal, te nagradi povejo pot. Da si na pravi poti. In to je vse.

Res pa je da sem dobil najvišjo hrvaško nagrado za duhovno književnost, žanr kratka zgodba, Stjepan Kranjčić. Moja književnost, če pogledamo samo njeno srž, je duhovna, mogoče včasih zavaja moj avantgardistični pristop. To nagrado ni lahko dobiti

ker je v komisiji predsednik Društva hrvaških književnikov, pa tudi poznavalci književnosti iz cerkvenih klopi. Prejšnje leto sem dobil tretjo nagrado v žanru poezija. Vseh teh stvari sem zelo vesel.

Povej nam malo o tvojih dramskih besedilih...

Pišem tudi dramska besedila, letos je na festivalu KAM bila izvedena moja gledališka igra Fejst buk v režiji Anđelke Klemenčić. Prišli smo med top pet, kar je za nas veliki uspeh. Igra je bila tudi izvedena v več krajih, nazadnje v Zagrebu. Mogoče je pripeljemo tudi v Velenje. Zdaj trenutno potekajo priprave na mojo novo gledališko igro Čarli i Julija, ki sem je napisal letos. Te dve igre so napisane na kajkavskem jeziku. Postoji tudi možnost da se eno od mojih besedil prelevi na odrske deske tudi v Sloveniji.

Zlatko, kaj planiraš za naprej, katere projekte pripravljáš?

Trenutno delam na izdaji moje nove knjige Achtung Auschwitz, čakam samo še prevode na poljski jezik, ker bo knjiga dvojezična. Za to knjigo sem naredil čez štirideset risb na to tematiko, tako da bo bogato ilustrirana. Recenzijo pa je napisala velika hrvaška književnica Božica Jelušić in moram reči da me je razumela do srži. Druga stvar je moj roman Upornik, tudi končan, za katerega pričakujem da bo izdan naslednje leto, pogovarjam se še z založbo... Naslednja stvar je kajkavska slikanica za otroke, je tudi gotova, ostaja še nekaj dela na oblikovanju. Zraven mene so to delo ilustrirali otroci iz šole s posebnimi potrebami iz Zagreba, naredili so čudovite risbe po mojih pesmih, tako da bo ta knjiga naš skupni projekt, potem, trenutno delam na zbirki kratkih zgodb, pa kajkavski zbirki poezije, pa na novi gledališki igri, ki bo govorila o Tisnikarju, pa potem pripravljam i popravljam dela, ki so gotova, samo še niso izdana, pa počasi pripravljam novi festival Murakon, pa se pogovarjam z založnikov, ker bodo najverjetneje moje knjige prevedene tudi na druge jezike, pa pripravljam se na slikanje Mure na pomlad in to na velika platna, pa...ha, ha, velik je tega...

Kako to vse istočasno uspeš...

Ja, Bog mi je podaril talente in ne smem jih zapraviti, ha, ha...

Zlatko, hvala ti na razgovoru.

Reče se – najlepša ti...

Kako to misliš?

Enostavno, išči rimo, ha, ha...

Nastop tamburaške skupine na Poljani pri Prevaljah

Tekst: Matija Blagus

Slike: Marko Glavaš

V organizaciji JSKD Območne izpostave Ravne na Koroškem in Turističnega društva Poljana, v torek 08.09. je potekala prireditev SREČANJE V LJUDSKI GLASBI, PLESU IN BESEDI. Prireditev je potekala v prireditvenem prostoru imenovanem »Pod kozolcem«. Na prireditvi je sodelovalo 7 skupin raznih Kulturnih društev iz Mežice, Prevalj, Avstrije in naše Društvo katero je predstavljala tamburaška skupina.

Kot sam naslov prireditve pove na sporedu je bila glasba, ples in literarni nastopi. V precej mrzlem vremenu, nastopajoči so se morali potruditi, da so segreli sebe in gledalce pod kozolcem. Naši fantje so nastopili kot zadnja skupina od katere si je organizator obetal da bo segrelo prisotno premraženo občinstvo. To je fantom tudi uspelo z izbiro izvedenih pesmi.

Z vokalno instrumentalno izvedbo in skrbno izbranimi pesmimi je skupina predstavila Lepo našo z vsako pesmijo posamezno pokrajino od Međimurja, Podravine, Dalmacije, Hrvaškega Zagorja in Slavonije. Za finale kot vedno so izvedli pesem V

dolini tihi, katero je pomagalo peti občinstvo na prireditvi.

Po koncu nastopa so prisotni z ploskanjem nagradili naše nastopajoče in se tako zahvalili za nastop. To je bil drugi nastop na Koroškem, po nastopu v Kotljah na prireditvi Solzice.

Društvo je od predstavnika JSKD prejelo zahvalo za nastop.

Naši dečki so dodobra segreli občinstvo

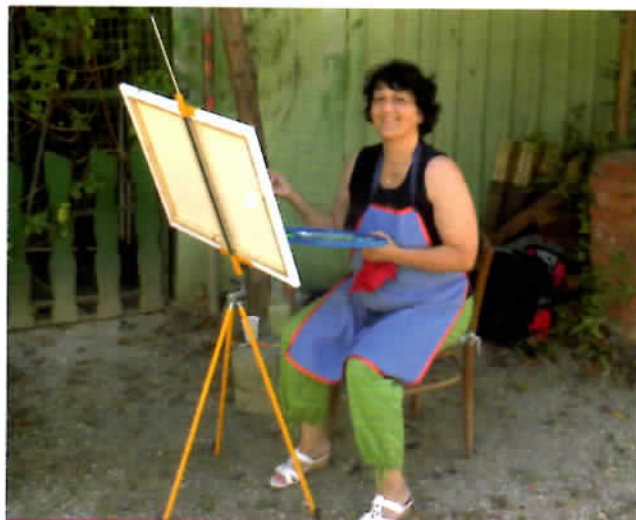
9. Likovna kolonija na Suchu, Lendava

Tekst: Matija Blagus

Slike: Salih Biščič

Kulturno društvo Međimurje in Društvo šaleških likovnikov je organiziralo že 9. likovno kolonijo. Letošnja kolonija je potekala 29. avgusta v Prekmurju, natančno kraju Such blizu Čentibe.

Naslov letošnje kolonije je bil »Trta in rože«. V vroči avgustovski soboti je 25 umetnikov ustvarjalo na obronkih in dolinah Lendavskih gor. Ustvarjalo je 17 likovnikov, 5 keramičark in dva oblikovalca v lesu. Ni bilo težko udeležencem izbrati motive, saj je pokrajina v tem času odeta v cvetoče rože in bogato obložene trte. Organizator se je potrudil in udeležencem ponudil dobrote prekmurske kuhinje, pa tudi dober odojek na žaru ni manjkal. Tudi najstarejši udeleženec, likovni mojster gospod Arpad Šalamon, je kljub veliki vročini pridno ustvarjal v njemu znani

Vesela Jožica

Gasilska slika udeležencev 9. Likovne kolonije

Lesarja Matej in Franc v akciji

Predsednik DŠL v akciji

tehniki akvarela. Po analizi in pregledu del, katera seveda niso vsa bila dokončana, je sledilo druženje ob bogati mizi in žlahtni kapljici lendavskega vina.

Dela likovnikov, keramčark in kiparjev, bodo na ogled v decembru na razstavi v vili Bianca in Međimurskem večeru. Kulturno društvo in Društvo šaleških likovnikov ustvarjena dela koristi kot darila pri raznih srečanjih ali v dobrodelne namene v teku leta.

Likovno kolonijo je finančno podprl JSKD in Urad Vlade Republike Hrvaške za pomoč društvom v inozemstvu.

4. Sabor hrvatske kulture u Sloveniji

Tekst: Matija Blagus

Slike: Marko Glavaš

Već četrti put su složili Sabor hrvatske kulture tu u Sloveniji. Ako se zamislimo za prve tri, četiri su bili u Lendavi, Mariboru i u Ljubljani. Kak je običaj organizacija se ponudi onom društvu šteto ima kakvo kupo godišnjico. Kak znamo u Sloveniji je devet društvi koje okupljaju nas Hrvate. Ovo leto so se organizacije hapili Hrvatsko kulturno društvo Komušina iz Škofje Loke. Naši bosanski Hrvati so se ozbiljno pripravili i 12. kolovoza u Škofji Lopi organizirali ta susret. Celi den so se odvijale kakve aktivnosti. Bil je i pravi nogometni turnir. Točno ob trećji vuri je u cirkvi svetoga Lovrenca mešo služil pomoćni biskup kardinala vrhbosanske cirkve monsinjor Sudar. Točno u šestu vuri bi se moral početi program na štetom bi nastupala sva prijavljena društva. Ali se malo zavleklo pak smo počeli komaj u sedam. Treba je reći da je pokrovitelj 4. Sabora bila Predsjednica Republike Hrvatske gospa Kolinda Grabar Kitarović i Predsjednik Republike Slovenije gospod Borut Pahor. Sabor je pozdravila izaslanica hrvatske predsjednice, Veleposlanica republike Hrvatske u Sloveniji njena ekselecija gospa Vesna Terzić.

Naše društvo je prijavilo program u štiri točke. Z recitacijama Lastavica ftica mala i Da bi se zrušile legradske gore, nastupile so Zoja i Natea Skubic, članice dječje dramske grupe našega društva. Leno

Zoja i Natea, najmlađi udeleženki

Folklor i tamburaši

Veleposlanica RH Vesna Terzić

Reprezentančna slika natopajočih

Ivanovič i tamburaši so zaigrali pesmo "Da bi se zrušile te legradske gore" i slavonsko "Otvor ženo kapiju". S tem pesmama so dobro zagreli malo publike u dvorani. Neva je pripravila svoje folklorše sa spletom Međimurski lepi dečki. Si naši nastupi bili so burno pozdravljeni i lepo izvedeni. Kak i obično naš Marko se potrudil i se je poslikal, nekaj od toga pogledjte.

Naši folklorši plešejo kolo 1. del

Naši folklorši plešejo kolo 2. del

Tamburaši na prazniku KS Gorica

*Tekst: Matija Blagus
Slike: Marko Glavaš*

S Krajevno skupnostjo vežejo naše društvo lepi spomini. V njihovih prostorih so začeli prve vaje tamburaši in folklor društva. Društvo je tudi prispevalo sredstva pri izdaji knjige o KS Gorica ob njihovi okrogli obletnici.

24. oktobra se je krajevna skupnost vselila v svoje nove prostore. Kot eni od najaktivnejših krajevnih

skupnosti v Mestni občini Velenje je ta v novogradnji na Gorici postavila nove prostore. Na povabilo predsednice Sveta KS gospe Marjane so sodelovali v programu tudi naši tamburaši. Z svojim programom so dobro ogreli vse povabljene, tudi izven uradnega programa.

Tamburaška skupina na proslavi odprtja prostorov KS Gorica

Tako se sodelovanje Kulturnega društva Međimurje in lokalnih skupnosti v naši občini uspešno nadaljuje.

Sesvete, si sveci ali Dan mrtvih

Tekst: Matija Blagus

Slike: Marko Glavaš

To je biv prvi svetek v jesensko zimskem času. Deca smo se ga posebno veselili, zato ka bomo delali baklje i pobirali loja od sveč. Stara mama mi je rekla, da je to svetek seh svecov, i onih štere nesmo celo leto slavili. A bil je i den, da smo se zmislili vseh naših šteri so hmrli i bili zakopani na našem grobju. Več na kraju devetega meseca je mama posadila ruže katalenke, štere bo dala na grobe naših mrtvih. Te ruže je jako pazila, posebno da so se počeli mrazi. Pokrivala jih je saki večer, ka po noči ne bodo zmrznule. Sesvete je bil svetek šteroga je zapovedala Cirkva, a deca smo sejedno morali v školu. Večer pred svetkom, je mama odnesla ruže na grobje, počistla okoli grobov, obrisala spomenike, ako so bili od mramora. Na sam svetek so se vužgale prve sveče okoli poldneva. Okoli druge vure smo si išli na grobje, vužgali sveče na ostale grobe, rodbine, prijateljov, sosedov, ali koga poznatoga. Točno v tri vure je bila sveta meša pri križne drevi na grobju. Mešo je služil naš gospodin. To je bila meša za se duše na grobju. Po meši smo išli dimo, nahranila se marha, svinje i zaprli kokoši. Zbrali smo se pri večerji pri šteri je morala na stolu biti pečena goska. Da smo se najeli, smo išli si skupa na grobje. Domaj smo pustili svetlo v hiži, da bi duše lefko došle dimo na večerjo. Več je bila noč. Naše grobje, kak i ostala grobja po Međimurju so dosti stran od sela. Po blatni cesti, svetili smo si z bakljami ali pak s kako baterjo.

Dan mrtvih

Okoli šeste vure so počeli zvoniti zvoni v naši cirkvi i zvonili so do polnoči. Stara mama mi je rekla, da naš selski zvonar za zvoniti pozove mlade dečke, šteri zvonijo. Navek jim donese pečeno gosko i mlado vino. Sam sam si rekel, da bom ja velik bom zvonil. Čim smo došli vum iz sela, več se je videla svetlost iz grobja od sveč, štere so bile vužgane. Da bi se bolje videlo hoditi po cesti so nešteri vužgali kakvo stavico kurzinja. Na grobju smo se postavili okoli groba, stare mame so tiho molile krunico, moški so se spominali kakve so bile berbe koruze, deca pak smo vužgali sveče i pobirali loj od sveč, štere so zgorele. Stareši ljudi so rekli da so sesveti prvi sejem za puce i dečke, šteri bi se v tem letu radi ženili. To se je videlo tak, ka

so dečki hodili po grobju i nagledovali si puce, a mam so videli si bodoče teste i punice. Drugi sejem je bila vatrogasna zabava za Dan Republike 29.11. Okoli osme vure smo se spravili nazaj dimo. Drugi den je bil Dušni den, i meša v cirkvi se je služila za se duše. Deca smo zaran išli nazaj na grobje, nabirat loja od sveč po grobih. S tem lojem smo si delali sveče čez celo leto. Do denes se neje puno toga spremenilo, samo so sveče bolj črlene i več jih je.

Kratke novičke iz KDM

Tekst: Matija Blagus

Naši CEH MEŠTRI

Zbrali so se ceh meštri Kulturnega društva Međimurje Velenje. V četrtelk dopoldan, 15. oktobra je predsednik društva povabil starejše moške člane društva na dopoldanski klepet. Zbralo se jih je okoli 20. V nevezanem razgovoru je bilo govora o tem kak bi člani lahko večkrat na teden lahko koristili prostore GRUNTA za skupna srečanja. Starejši moški člani so se poimenovali za ceh meštre, gre v Međimurju i v bivši Avstro Ogarski za cehe, t.j. združenja različnih obrtnikov (peki, čevljarji, urerji in še dr.) Dogovorilo se je da se enkrat mesečno zberejo, poigrajo šah, kako partijo kart, kaj rečejo . Niso se pak mogli dogovoriti ,kateri od njih bi bil glavni ceh mešter, pa nič zato, mogoče kdaj kasneje. Zato vabimo še ostale da pridejo, o tem bodo obvestili preko pošte, e-pošte, po telefonu.

Telovadba na GRUNTU

Podpredsednica Branka je dala idejo, Ivanka Marković pa sklicala članice na dopoldansko telovadbo in raztegovanje. Ob izbrani glasbi se naše »puce« dobro natrenirajo. Vabijo še ostale da pridejo. Vsaki torek ob 10. uri v opremi za telovadbo (trenirka). Punce imajo še veliko dobrih i pametnih idej za druge aktivnosti. Mlajše članice društva, katere še delajo, si to isto želijo, vendar v večernih urah. Bomo videlo kako se bodo razkorajžile in začele telovadit.

Nekaj nove opreme na GRUNTU

Naša članica Vesna Kelc je podarila društvu svoj glasbeni stolp kateri prav pride pri telovadbi. Glasbeni stolp je znamke JVC z dvema zvočnikoma in »daljincem«. Na 5. seji IO društva so se dogovorili o nabavi posebnega »aktivnega zvočnika« za uporabo na nastopih folklorne in tamburašev. Prav tako bo uporaben na nastopih v zunanjih prostorih. Naprava predvaja glasbo preko »ključa« ima dva prenosna mikrofona in zvočnike 700W. Na isti seji so člani odobrili postavitve dodatnega elementa v kuhinji (pulta) za odlaganje hrane in posode. Naš mojster Rajko ga bo izdelal in zmontiral. Sedaj še samo čakamo obljubo našega slikarja Zlatka Kraljiča za stenski mozaik .

Dobili smo ISSN številko

V letošnjem letu je JSKD, kateri podpira preko projektov delovanje društev zahteval, da društva, katera izdajajo svoja glasila, morajo pridobiti ISSN številko. Gre za mednarodni standard, s katerim so opremljena vsa pisna dela, katere podpira omenjeni Sklad ali druge institucije katere financirajo preko proračunskih sredstev. Ena od zahtev standarda je tudi, da moramo od vsake izdane številke ŠTREKARJA,16 izvodov poslati v Narodno in Univerzitetno knjižnico v Ljubljano, katera je izdala omenjeno standardno številko. Tako našega ŠTREKARJA lahko berete v vseh mestnih knjižnicah po Sloveniji. ISSN številka je 2463-8048 in je vidna na prvi strani glasila ŠTREKAR.

Martinovanje na GRUNTU

Tekst: Nada Tkalec

Slike: Marko Glavaš

V dobri organizaciji naših kuharic in članov dramske sekcije, je bilo v sredo 11. novembra martinovanje in krst mošta. Po obvestilu vsem članom društva na martinovanje, se je prijavilo 60 članov in nekaj prijateljev društva. Po scenariju, katerega je priredil Matija Đurkanov in v lepi opravi škofa in ministranta je potekal krst vina - lepa međimurska navada in zahvala Svetemu Martinu za dobro letino. V vlogi škofa se je z vlogo poprijel Branko Lukačič, ministrant pa Franjo Tkalec, oba člana dramske sekcije. Sam potek krsta je bil zelo slovesen in je skoraj mejil na pravo mašo v cerkvi. Mošt so prispevali trije vinarji in sicer Drago, Jožek in Matija, vsi pristoni pa so ga po krstu pridno popili. Brez dobre pečene race in rebrca, seveda ne gre. Naše sokačice so se potrudile, da je krožnik bil čisto pravi, kot se za martinovanje spodobi: pečena race, pečena svinjska rebrca, rdeče dušeno zelje, mlinci, solata od kislega zelja z kuhanimi jajčki. Za posladek je bila potica in to orehova in makova. Še nekaj prostih kolačev je bilo.

...priprave na Martinovanje - naše sokačice

Škof Martin je pokrstil mošt v vino

In kdo je to pripravil: Irenica, Vesnica, Vladkica, Marica Ivankica, pa še ena Marica. Tajnica Nadica je poskrbela da so vsi prisotni poravnali dogovorjeno vstopnino. Naši tamburaši pa so po dobri večerji poskrbeli za petje in ples. In kaj je sporočilo za naslednje leto, še takih srečanj ,saj krepijo dober odnos do našega međimurskega društva. Sicer pa, slike vse še dodatno povedo.

Vinski gazdi Drago in Jožek

Nekateri so se fejest veselili

Mirotu je bilo toplo pri srcu...

Međimurske špajsne reči

Tekst: Matija Blagus

Slike: Marko Glavaš

V Knjižnici Velenje se je v petek, 13. novembra predstavilo KUD Mura Mursko Središče. Predsednik našega društva je povabil v ta namen avtorji knjige Rječnik Murskega Središča. Gre za zbirko kajkavskih besed kraja Mursko Središče, katere je zbrala avtorica Grozdana Rob. Avtorsko in leksikografsko je besede obdelal dr. Đuro Blažeka. Knjiga ima zelo veliko lingvistično vrednost in je ena od prvih takih knjig v kajkavskem narečju. Za popestritev večera med razlaganjem avtorjev je nastopil mešani pevski zbor in tamburaši KUD Mura s pesmimi iz Međimurja ter tamburaška skupina Kulturnega društva Međimurje Velenje.

Gosti iz Murskega Središča in njihov Aktiv žena, je za popestritev pripravil vrsto sladkih dobrot, saj so kuharice tega aktiva na tekmovanju za međimurske specialitete dosegle prvo mesto. Prisotni, katerih je bilo preko 100, so se lahko prepričali o njihovi kvaliteti. Avtorja sta Knjižnici Velenje podarila Rječnik in še nekaj knjig iz tega žanra. Z gosti iz Murskega Središča je bil tudi njihov gradonačelnik, gospod Dražen Srpak, katerega je sprejet tudi podžupan MOV v Vili Bianca.

Ga. Grozdana Rob, dr. Đuro Blažeka in dr. Ines Virč

Pozdrav predsednika KDM Matije Blagusa

Župan Murskega Središča Dražen Srpak

Zbor HKD Mura Mursko Središće

Dvorana je bila polna

Likovna udruga donjeg Međimurja izlaže u Šoštanju

Tekst: Zoja Skubic

Slike: Marko Glavaš

Prije deset godina je Likovna udruga donjeg Međimurja iz Preloga, izlagala u Topolšici. Od tada traju prijateljski odnosi između Udruge i Društva šaleških likovnika iz Velenja. Na inicijativu Saveza hrvatskih društava u Sloveniji, održane su tri izložbe i to u Lendavi, Mariboru i Ljubljani. Izložba u Šoštanju je četvrta, čiji je nosilac bilo Kulturno društvo Međimurje Velenje. 21 avtor Udruge, je na izložbi postavio dosta šaroliku zbirku, po tehnici slikanja, kao i po tematici. U sobotu, 13. prosinca, 19 avtora je bilo nazočno na lijepom otvaranju izložbe v galeriji Šoštanj.

Program otvaranja su osmislili i izveli članovi Kulturnog društva Međimurje Velenje, bolje rečeno tamburaška sekcija društva. Prigodnim govorima

Gosti iz Preloga

Veliko radovednih obiskovalcev

Slavnostni govor

Naši tamburaši

gostima, obratili su se Matija Blagus, predsjednik Kulturnog društva Međimurje Velenje, Ružman Pavel, predsjednik Likovne udruge donjeg Međimurja, te Milojka Komprej stručna, suradnica Kulturnog centra Šoštanj. Pritom su oba predsjednika i domaćin galerija, izmjenili darove. Dugogodišnj predsjednik Likovne udruge Ružman Franjo – Brko, Kulturnom društvu Međimurje poklonio je svoj avtorski uradak. Domaćin je gostima pokazao kulturne znamenitosti Velenja i Šoštanja, te ih počastio ručkom u prostorijama GRUNTA, Kulturnog društva Međimurje.

Međimurski večer v vili Bianca

*Tekst: Matija Blagus
Slike: Marko Glavaš*

Kulturno društvo Međimurje in Društvo šaleških likovnikov že štiri leta zapored z roko v roki organizirata razstavo likovnih in keramičarskih del. Razstava se že vsa leta odvija v začetku decembra v prostorih Vile Bianca. Letošnja likovna kolonija, ki je povod za decembrsko razstavo, se je odvijala v avgustu, na že 9. likovni koloniji v Lendavi. Naslovili so jo »Trta in rože«. Program so organizatorji pričeli 18. decembra ob 17.30. Kulturno društvo Međimurje v svoje vrste že leta vabi tako starejše, kot mlajše člane. Ti so letos združili moči in oblikovali pester program glasbe, plesa in kulinarike. Plesalci folklorne so odplesali splet međimurskih plesov, tamburaši so »odšpilali« nekaj pravih melanholičnih, pa tudi pesmi prežetih s humorjem. Mladi so se predstavili z deklamacijami. Zoja Skubic je interpretirala »Trsek moj zbudi se«, Natea Skubic pa je zelo čustveno predstavila dobro znano »Ružica sam bila«.

Zoja in Natea

Žan Luka Blažinčič

Naši folkloriši so vedno prisotni

Vinski "meštri" Drago, Franjo, Jožek, Štef

Razni kolači

Mladi harmonikar Žan Luka Blažinčič, je veselo raztegnil meh svoje »frajtonarice« in odigral slovenski »Na Roblek« in »Ljubezen mamina«. Voditeljica Vanja pa je na koncu vsem gostom zaželela mirne in prijetne praznike in jih povabila ob dobro založeno mizo v mansardo Vile Bianca. Međimurske »kolače« in druge dobrote so pripravile članice kulinarčne sekcije društva. Srečanje se je ob slastnih dobrotah, rujni kapljici in odlični glasbi tamburašev nadaljevalo in obiskovalci že nestrpno pričakujejo 10. likovno kolonijo naslednje leto ali kakšno drugo »međimursko« prireditev. Slike pa vedno povedo še več, kot besede.

Izlet v "lijepu našu Hrvatsku"

Tekst: Đuro Haramija

Slike: Rajko Bogdan

Po zaključku letne skupščine društva sem predsednika Matijo Blagusa vprašal kam bomo šli na izlet, pa mi je rekel naj kar predlagam kako zanimivo destinacijo. V začetku aprila sem pripravil okvirni načrt, sledilo je nekaj usklajevanja in dogovor da bo izlet dvodnevni, z obiskom nekaj krajev in s ciljem v Lipiku, v zahodni Slavoniji. Uvodno obvestilo in povabilo članom je bilo objavljeno julija v 4. številki Štrekarja. Po opravljenih rezervacijah za ogled in prenočišče je IO KDM določil program in časovni potek izleta, podpisanega pa za vodenje oz. koordinacijo. Pa pogledajmo kaj smo videli, slišali in doživeli.

3. oktobra se je ob 7. uri devetindvajset potnikov vkrcalo na avtobus Izletnika Celje, s katerim nas je dva dni varno vozil voznik Bojan. Podpredsednica društva, Branka Drk, nam je zaželela prijetno in zanimivo potovanje, sam pa sem izletnike seznanil s

Prvo najdišče neandertalcev

programom izleta, osnovnimi podatki o prebivalstvu, gospodarstvu, turizmu, kulturi in organiziranosti naše izvirne domovine Hrvaške. Najprej smo se ustavili v centru Zagorja - Krapini kjer smo si ogledali Muzej neandertalcev. Ta, pred nekaj leti obnovljen in razširjen, sodoben muzej je res vreden temeljitega ogleda. Uvodoma so nam prikazali krajši igrani film, ki nazorno predstavi življenje krapinskega pračloveka. V enournem ogledu s strokovnim vodenjem kustosa smo z zanimanjem sledili tehnično in vizualno dovršeno prikazani zgodovini od nastanka vesolja, pojava prvih oblik življenja na Zemlji in razvoju človeka do sodobnosti. Pot nas je vodila mimo Zagreba v Park prirode Lonjsko polje. 500 km² velik naravni park je eno najbolj ohranjenih močvirnih območij. Za ta mikro relief so značilni vlažni gozdovi, polja in travniki ter številni jarki in kanali kot rezultat dolgoletnega človeškega vpliva. Posebno bogat je

Pred vhodom v muzej

živalski svet območja, saj v njem živi 250 vrst ptic in številne vodne živali. Zlasti slikovita je kmečka arhitektura. Kosilo smo si privoščili v vasi Čigoč, ki je bila leta 1994 razglašena za Evropsko vas štokelj. V lepem naravnem okolju sta nam, ob dobri kapljici, teknila slastna pečenka in pecivo naših deklet.

Naša naslednja postaja je bila v Jasenovcu, kjer smo v spominskem muzeju spoznavali strahote žrtev taborišča NDH iz časa druge svetovne in si ogledali spomenik žrtvam taborišča. Pot smo nadaljevali skozi Novsko do manjšega zahodno slavonskega mesta Lipik, kjer nas je pričakal in do konca izleta vodil medžimurski rojak, moj brat Toni Haramija, ki v Lipiku živi od leta 1974. Najprej nas je popeljal v kobilarno (ergelo) lipicanskih konj, kjer smo se seznanili z zgodovino in različnimi zgodbami teh plemenitih živali. Ogledali smo si tudi kompleks zdravilišča in mesto, ki je svoj razcvet doživelo v času Avstro-ogrske monarhije. Prav te dni je mesto praznovalo svoj občinski praznik (dan grada) in tudi mi smo občutili živahen praznični utrip z veliko glasbe in

Planinski dom Amatovac

Nenapovedana zabava

Spomenik žrtvam taborišča

Gasilska postavitev

kulinarike - med drugim smo poskusili ribji paprikaš njihove tradicionalne fišijade. Večerjali, prenočili in zajtrkovali smo v bližnjem planinskem domu Amatovac. V idiličnem planinskem okolju, z lepim razgledom na Lipik, Pakrac in bližnje vasi, smo se počutili veselo in prijetno. Naslednje jutro nas je Toni popeljal po idilični pokrajini zahodne Slavonije do mesta Daruvar, kjer živi številčna skupnost češke narodnosti. Po ogledu mestnih znamenitosti in termalnega zdravilišča smo se odpravili v bližnjo klet Lotada, kjer nam je lastnica Adela Lneniček, priznana enologinja, pričarala vinske skrivnosti daruvarskih vinogradov, s pokušino več vrst vina in žganic. Po okusnem kosilu smo lahko v njihovi trgovinici nakupili nekaj za domov. Zaključili smo v Lipiku z ogledom nastopov folklorne in glasbene skupine, žal nam je bilo da smo morali zaradi odhoda domov kar prehitro zapustiti Lipik.

Potovanje je potekalo po vsebinskem in časovnem programu brez zapletov, v prijateljsko zabavnem vzdušju. Videli in slišali smo nove in zanimive stvari: skratka doživeli delček lepe naše domovine Hrvaške. Škoda le da avtobus ni bil poln, še posebej smo pogrešali predsednika društva in tamburaše. V tako prijetni družbi je koordinacija potekala brez težav za kar gre zahvala skrbnemu sodelovanju podpredsednice Branke, blagajničarke Zdenke, tajnice Nadice, organizatorke prehrane Vesne, fotoreporterja Rajka in vseh veselih, a hkrati discipliniranih izletnikov.

Tekst: Vladimir Šafarić

Slike: strigova.info

Štrigova je tamo gdje se zemlja zaljubila u nebo pa ga svojim vrhuncima cjeliva, a ono joj uzvraća najboljim što ima. Suncem i kišom kad ih treba, snijegom i maglom kad zaštitu traži. I s ljudima je tako. Oslonjeni jedni na druge, dušom i umom čisti, još uvijek su opušteni u maniri starinskih navada koje su nenametljivo intonirale život u harmoniji s prirodom. Sve što je moderan svijet gotovo zaboravio, u Štrigovi i njezinu kraju još uvijek živi.

Rajski je to kutak, kažu. Tamo su zelenozlatni brijazi ukrašeni vinogradima čiji urod daje božansko piće, šume čiste zrak, skriveni zemljani putevi jačaju tijelo, a udoline griju obiteljski domovi. Štrigova je tamo gdje se zemlja i nebo sljubljuju. Ona je tamo gdje je svatko kao doma, a dom je taj kojem se opet i opet vraćate.

Iza brojki i fakata

Na granici sa Slovenijom, na krajnjem sjeveru Hrvatske, u Međimurju, na nadmorskoj visini od 202 metra – živi Štrigova. Iza preciznih podataka koje o životu u Općini Štrigova imamo danas, iz prošlosti se naziru uhu i mašti intrigirajuće legende. One govore o srednjovjekovnom gradu na Štrigovčaku čiji je nestak obavijen velom tajne. Teorije su dvije: jedna kaže da je tvrđava grada razrušena za turskih pohoda, a druga da je vatra progutala zdanje kao "kaznu Božju" zbog oholosti grofova Celjskih.

Ono što znamo kao činjenicu jest da se Općina Štrigova prostire na 44,79 kvadratnih kilometara površine, na kojima je raspodijelila svojih deset naselja. Banfi, Grabrovnik, Jalšovec, Leskovec, Prekopa, Robadje, Stanetinec, Sveti Urban, Štrigova i Železna Gora zajedno imaju gotovo tri tisuće stanovnika kojima 19 kilometara udaljenosti od

Štrigova iz zraka

Čakovca život čini mirnim i poželjnim. Ne, ta naselja nisu spavaone, već živopisni predjeli kojima ljudi daju oblik i smisao kroz poljoprivrednu i vinogradarsku proizvodnju, turizam i ugostiteljstvo, religijske i glazbene programe. Uređenost prostora i društva pak se prati u Državnom arhivu za Međimurje koji sjedište ima u Štrigovi, u zdanju iz 1912. godine.

Središte vjerskog života je Crkva sv. Marije Magdalene u srcu Štrigove, građena u 17. stoljeću. U blizini je i Crkva sv. Jeronima građena između 1739. i 1752. godine, na temeljima bazilike iz najranijih kršćanskih vremena. U crkvi, spomeniku kulture nulte kategorije, kriju se neprocjenjivo vrijedne freske baroknog slikara Ivana Ramera. Ministarstvo kulture RH je od 2010. godine u kontinuiranim ispitivanjima unutrašnjosti crkve. U neposrednoj je blizini kompleks bivšeg pavlinskog samostana.

Grb obćine

Prema predaji, prvu vinovu lozu su na brežuljcima štrigovskog kraja posadili stari Rimljani. Prirodno je stoga da je simbolički zaštitni znak tog predjela danas Međimurska vinska cesta – najbolji originalni turistički proizvod kontinentalne Hrvatske 2007. godine. Na njoj deseci vinara uspijevaju ponuditi najbolje od uroda vlastitih vinograda. Tridesetak kušaonica i vinskih podruma uklopljenih u pejzaž briježnog dijela Međimurja, svakodnevno su ciljna točka brojnih posjetitelja iz zemlje i svijeta, mjesto privatnih i poslovnih okupljanja.

Atrakcije i aktivnosti

Dobro došli u rajski kutak Međimurja u kojem, na zlatnim bregima, poput bisera počivaju vinogradi, voćnjaci i seoska domaćinstva. Uz ljepotu kraja i kvalitetu vina Štrigova se dići i s prekrasnim crkvama i kapelicama. Župa Štrigova se prvi puta spominje 1334. u kanonskoj vizitaciji.

Veduta Štrigove 1752

Štrigova je kroz povijest bila važan crkveni i gospodarski centar. Posuta je prekrasnim kapelicama, a diči se i dvjema crkvama. To su: župna crkva sv. Marije Magdalene koja je izgrađena u 17. st. i spada među najljepše uređene crkve u državi, a druga crkva posvećena svetom Jeronimu spomenik je nulte kategorije. Mlađa, crkva Svetog Jeronima ima izuzetnu vrijednost jer je spomenik nulte kategorije. Izgrađena je između 1739. i 1761.g. na temeljima bazilike iz najranijih kršćanskih vremena i crkve, (stradale u potresu), koju su izgradili grofovi Celjski a danas ona u sebi krije neprocjenjivo vrijedne i izuzetno sačuvane freske baroknog slikara Ivana Rangera.

Današnju crkvu sv. Jeronima sagradili su pavlini u razdoblju od 1738. – 1752., a usporedno s crkvom građen je i kompleks pavlinskog samostana. Ono po čemu je crkva sv. Jeronima poznata su freske poznatog freskista Ivana Krstitelja Rangera. One su upravo u procesu restauriranja.

Župna crkva svete Marije Magdalene je izgrađena negdje u 17.st. a danas spada među najljepše uređene u državi.

Nezaobilazni dio Štrigove je Međimurska vinska cesta, brojne kurije, kušaonice vina, brojni vinogradi iz kojih se proizvode kvalitetna i široko poznata vina. Prekrasne prirodne ljepote i domišljatost vrijednih domaćina uz ljubazan osmijeh prenijet će i na vas mirnoću i ljepotu naših bregova. Štrigova je poznata od davnine po rajskoj kapljici koju su cijenili i drevni Rimljani a poslije je bila posluživana na kraljevskim i

carskim dvorovima diljem Evrope kao «Božanski nektar».

I danas naša vina osvajaju najviša priznanja i dio su ponude čak i naših avioprevoznika. Također se dičimo kvalitetom ovdje uzgojenog voća te vrlo raširenim stočarstvom koje proizvodi najzdravije mlijeko.

Na bregima drijemaju i svojim posjetiteljima pripovijedaju o nekim davnim vremenima stare kurije plemićkih obitelji danas nazvane «Terbotz», «Franetović» i dr.

O Štrigovi postoji puno legenda i pripovijesti. Tako se u jednoj od tih legendi spominje nestanak srednjovjekovnog grada na Štrigovčaku. Njegov nestanak obavljen je velom tajne. Naime postoje dvije verzije nestanka grada.

Jedna kaže da je tvrđava razrušena u turskom pohodu, dok je prema drugoj stari grad nestao u požaru koji je izazvala munja kao «Božja kazna» zbog oholosti grofova Celjskih.

Međimurska vinska cesta

Vinovu lozu na pitomim međimurskim brežuljcima zasadili su još stari Rimljani. Danas je krajolik Gornjeg Međimurja prošaran s preko tisuću hektara vinograda ali je ipak sačuvao izuzetnu bioraznolikost. Ponudu Međimurske vinske ceste čini tridesetak lijepo uređenih vinskih podruma i kušaonica. U njima se mogu probati i kupiti izvanredna bijela vina (pušipel, sauvignon, chardonnay, traminac, žuti muškati, graševina, rajnski rizling, bijeli i sivi pinot, zeleni silvanac...) pokoje crno vino te roze (crni pinot, syrah, cabernet savignon...). Raspon vina je od odličnih kućnih vina – kupaža, preko sortnih, do vrhunskih predikata – izbornih berbi ili ledenih vina.

Sastavni dio vinske ceste su i restorani sa tradicijskim

Dvorac Terbotz

Cerkev sv. Jeronima

specijalitetima, vidikovci, biciklističke staze i šetnice. Tijekom godine na vinskoj cesti održavaju se vinske svečanosti i festivali: siječanj – „Vincekovo“, svibanj – „Urbanovo“, rujn – „Rokovo“, studeni – „Martinje“. Svi cestovni pravci i sami objekti označeni su „smeđom“ turističkom signalizacijom te ih je lako pronaći.

Individualan posjet podrumima i kušaonicama potrebno je telefonski najaviti. Kvaliteta vina i prateće usluge ovu vinsku cestu svrstavaju u sam vrh hrvatske enološke ponude te je ona 2007. g. proglašena najboljim turističkim proizvodom kontinentalne Hrvatske.

Urbanovo

Značajan događaj na našem kraju je Urbanovo – međunarodna tradicionalna manifestacija koja se na ovakav način održava od 2000. godine. Sveti Urban – zaštitnika vinograda, jedan od rimskih Papa, koji je od tuče, po predanju, spasio vinogradare. Svake godine krajem svibnja posvećen mu je narodni blagdan – Urbanovo.

Oltar sv. Jeronima

Pušipel

Autohtona sorta proizvedena isključivo u Međimurju – Pušipel, dobiva se iz sorte Moslavac i do danas je definirana robna marka visoke kvalitete. U našem ga vinogorju poznajemo i pod nazivom Šipon, razlikujući dvije robne marke Pušipela: Classic – vina redovite berbe i Prestige – predikatna vina. Razlike unutar same robne marke jamac su da će njezina kvaliteta u kontinuitetu rasti, jednako kao i proizvodne tehnologije u vinogradima i podrumima. Autohtoni međimurski Pušipel osvojit će vas bojom, mirisom i okusom.

Starinska lijena pita s jabukama

Vir: Gastrocard

STARINSKA LIJENA PITA S JABUKAMA

Sastojci

Tijesto	Nadjev
40 dag oštrog brašna	1 kg kiselih jabuka
20 dag margarina	4 žlice krupice
17 dag šećera	1/2 vrećice cimeta
2 jaja	15 dag šećera
6 žlica mlijeka	šećer u prahu za posipanje
1 žličica sode bikarbone	

Priprema

Margarin u brašnu dobro razmrvite, dodajte šećer, 1 jaje, 1 žumanjak, mlijeko i sodu bikarbonu pa umijesite tijesto. Neka odmori na hladnom 30 minuta podijeljeno na dva dijela. Razvaljajte jedan dio na veličinu lima za pečenje, pa ga valjkom prenesite na lim. Stavite nadjev od naribanih jabuka, pospite krupicom, cimetom i šećerom. Razvaljajte drugi dio tijesta pa ga položite na nadjev.

Premažite bjelanjkom i pecite na srednjoj vatri oko 40 minuta. Pospite šećerom u prahu.

Dobar tek!

50 let

Ivan MOŠMONDOR
Marica GLAVAŠ
Zlatko PETERMANEC
Ivan NOVAK

60 let

Ivanka MARKOVIČ
Florijan JAKŠIČ
Ankica VUGRINEC
Vlado KRETIČ
Ivan KOLONIČ
Slavko MARKAČ
Branka DRK
Ljuba ŠMIT
Nevenka BAŠNEC

70 let

Đuro MESARIČ

ŠTREKAR - Glasilo KD "MEDIMURJE" Velenje
Izdajatelj: KD "MEDIMURJE" Velenje, Jerihova cesta 1, 3320 Velenje
Matična številka 1053752, davčna številka 15597156, TRR 0242 60053785579 pri NLB Velenje
ISSN: 2463-8048
Povezave: <http://www.kdm.si>, e-mail: info@kdm.si
Glavni in odgovorni urednik: Matija Blagus
Uredniški odbor: Marija Kemec, Željko Kalšan, Vladimir Šafarič
Tehnični urednik: Kristijan Tkalec
Tisk: EUROGRAF d.o.o. Velenje, naklada 200 izvodov.